

## MOŽE SE I TEBI DOGODITIT! SVJEDOČANSTVO MEKSIKANCA RUBÉNA GARCÍJE

*Josip Lulić*

Osvrćući se na današnje društvo i svijet, zamjećujemo veliko bunilo. Zašto sam baš upotrijebio tu riječ? Ta riječ odlično opisuje naše današnje stanje, ne samo u smislu ekonomske moći, već u širem društvenom smislu. Jesmo li napredovali ili smo se unazadili? Cijelo vrijeme učimo i govorimo o tehnološkim dostignućima, novim strojevima i vozilima, impozantnim gradovima koji rastu usred pustinje, novim lijekovima koji rješavaju i najgore bolesti, no što je s lijekom za dušu? Gdje je naša ljekarna kada osjetimo bol u duši? Tražimo li prave lijekove ili se prepuštamo alternativnim lijekovima za brzo ublažavanje boli? Ovaj slikoviti opis i nekoliko mojih misli neka nas uvedu u seriju koja govori upravo o društvu, našim problemima, opasnostima i izazovima koji su sve češći, ali ih mi sve manje primjećujemo. Serija naslovljena *Može se i tebi dogoditi* donosi svjedočanstvo Meksikanca Rubéna Garcíje, koji se s osamnaest godina kao homoseksualac počeo baviti prostitucijom. Najbolje je krenuti od početka: voditelj i autor serije Juan Manuel Cotelo putuje u Meksiko kako bi snimio intervju s Rubénom. Serija je zamišljena kao svjedočanstvo i intervju s intervalima u kojima se pokazuju scene iz Rubénova života, od ranoga djetinjstva do obraćenja, naravno insceniranoga. Fabula je vrlo pitka, ali i potresna jer kao gledatelji nismo naviknuti na takve životne priče. Najčešće slušamo o uobičajenim problemima, svađama, alkoholizmu ili tučnjavi u obitelji, no što je s onim većim „slonovima u sobi“ koje svi vješto skrivaju iza svojih vrata? Rubén je odrastao u malenome mjestu u Meksiku, živio je s ocem i majkom, no kasnije se ispostavilo da su to njegovi rođaci. Njegova je prava majka radila u gradu udaljenu tri sata vožnje, ali zbog financijskih teškoća nije mogla posjećivati sina. Nekoć su živjeli svi zajedno, no oni su se odlučili odseliti i povesti Rubéna sa sobom kako bi se brinuli o njemu. Otac je poginuo, a njegovi rođaci nisu mu spominjali roditelje te je Rubén tek kasnije saznao pravu istinu. Njegov poočim bio je grub prema njemu, bio je lišen svake empatije, no kasnije je Rubén shvatio razlog takva ponašanja saznajući da ljudi s kojima je proveo život nisu njegovi biološki roditelji. Zbog grubosti koju je primao od svoga poočima, počeo se približavati pomajci, provodio je s njom dane te je poprimao njezin obrazac ponašanja. Njegova dnevna rutina sve je više nalikovala na rutinu djevojke. U osnovnoj školi bio je česta žrtva vršnjačkog nasilja koje su vršili mladići iz njegova razreda. Već je tada bilo očito da se ne uklapa u ponašanje tadašnjih prosječnih mladića. Školujući se više se približavao djevojčicama te je dječake gledao s udaljenosti, distancirano, ali je ipak počeo osjećati određenu seksualnu privlačnost. U njemu se počela nakupljati sva ta frustriranost i prestao je odlaziti na svetu misu te se udaljio od Boga. Od pobožnog dječaka kojemu je vjera bila utjeha, postao je osoba žedna ljubavi, ali je tu žed kasnije tažio na pogrešnim mjestima. Kada je završio osnovnu i srednju školu, odselio se u svoj rodni grad, Guadalajara. Ondje se vratio svojoj biološkoj majci te upisao fakultet. Studirao je biologiju

i u sklopu studija trebao odabrati izborni predmet. Budući da ga nije zanimalo sport, upisao je ples. Profesor mu je jedanput naložio da dođe u trikou ili kratkim hlačama, što je bio veliki okidač među njegovim kolegama. Počeli su ga diskriminirati i odbacivati. Tražio se osobno, ali je tražio i pripadnost nekom društvu ili skupini prijatelja. U tome traženju nailazi na skupinu mladića koji se okupljaju u jednom parku toga velikoga grada. Mladići su se bavili prostitucijom, bili su homoseksualci i Rubéna su vrlo brzo uključili u mrežu za koju teško možemo povjerovati da postoji. Riječ je o razgranatu sustavu u kojem muškarci iskorištavaju osobe istoga spola u svrhu seksualnoga užitka. U tome bunilu, njegov život se mijenja, pokušava pronaći sreću i ljubav, ali na krivim mjestima. Odlazi od kuće te preko poznanika pokušava dobiti posao. Poznanik ga upućuje u posao, ali mu nije otkrio o čemu se točno radi. Rubén tako dolazi u bludilište za muškarce i žene. U bludilištu su ga odijevali u ženu i savjetovali mu da započne s hormonalnom terapijom želi li postati ženom. Zanimljivo je primijetiti da su radnici toga bludilišta, gdje je moral gotovo iščeznuo, ipak odlazili na svetu misu, ali samo na Pepelnicu. „Obrati se i vjeruj evanđelju“, te su riječi tek kasnije doprle u Rubénovo srce. Nakon rada u javnoj kući odlazi u Los Angeles gdje se, tražeći se, upušta u stalne zabave i često mijenja partnere. U tim krugovima dobio je ponude da živi bogato i bude materijalno osiguran. Usklađivao je vjeru s opisanim navikama. Odlazio bi na svetu misu kako bi molio Boga za posao, a nakon mise bi se upuštao u spolni odnos s partnerom. Ranjene duše i tijela, shvaća kako zadovoljenje požude ne može dati sreću duši te sva ta zadovoljstva ostaju na tjelesnoj razini, a čovjekova nutrina ostaje prazna. U tom njegovom vrtlogu traženja duše, svete su mise urodile plodom. Pristup molitvenoj zajednici gdje dobiva službu poslužitelja. Računao je da će, ako uđe u zajednicu i dobije službu poslužitelja, možda uspjeti pronaći posao. Opravdavajući pred samim sobom svoje spolne čine, branio se da je tako stvoren. Prijateljica iz molitvene zajednice pozvala ga je na duhovne vježbe. Ondje je shvatio da ga, unatoč njegovim činima i grijesima, Bog voli, da je dijete Božje. U tome trenutku događa se njegovo obraćenje, duša koja je žedala prima prve kapljice Božje ljubavi i polako žed postaje utažena. Odlazi na ispovijed nakon koje se osjeća lagan poput perca. Odlučio se promijeniti. Na prijedlog svećenika testira se na sidu. Rezultati su pokazali da je nositelj virusa. Smjesta je izjurio iz ordinacije i pošao u crkvu. Nije mogao prihvatiti činjenicu da je okrenuvši novi list u svome životu primio takvu vijest. Jedini izlaz vidio je u samoubojstvu, naumio je izazvati prometnu nesreću na ulicama Los Angelesa, no u zadnji tren sinulo mu je kako Bog ima plan za njega, kako je za njega pripremio velike stvari. Njegov je život dobio smisao, odlučio je krenuti ispočetka. Bog je promijenio njegov život, izvukao ga iz blata, opraio ga, izvadio iz njega srce kameno i darovao mu srce od mesa. Danas je Rubén obraćenik koji živi u čistoći, pokrenuo je organizaciju koja se bavi ljudima sličnih sudbina kakvu je on doživio. Kao ljudi, nemamo pravi uvid u ono što će se dogoditi, ali znamo jedno, Bog sve vodi i upravlja na dobro. Redatelj serije dao nam je odličan primjer, pomiješao je razne sastojke koje je prikupio govoreći da je slijedio recept. Kada je pripremio svoj napitak, popio ga je. No ubrzo nakon toga, bilo mu je zlo. Tu je scenu i njezin primjer uzeo kao krilaticu današnjeg vremena. Uzmi što voliš, slijedi recept za ljubav koji ti nude 20. i 21. stoljeće. Kako je moguće da nije uspjelo? Zašto su ljudi

prazni? Pratili su recept korak po korak. Pitanje je koji su sastojci recepta, a još je važnije pitanje koji kuhar i koja kulinarka izdaju takve recepte...

U ovome je filmu na potresan način prikazano kako su mlade djevojke i mladići izloženi raznim vrstama nasilja i neprihvatanja, zanemareni su, a takve okolnosti ulica spremno iskoristi. Divimo se metropolama i glamuru, raznim zvijezdama i osobnostima, a ni ne slutimo da netko nesvjesno u potrazi za trenutnim rješenjem vapi za pomoć. Bilo to svjesno ili nesvjesno, on traži. Mnogo je riječi napisano u ovome članku, ali jedno će uvijek ostati nedorečeno, obasuto lijepim riječima kao dijamantima, a to je da Božja ljubav zaista nema granica.